

det er ikke Beskyttelse for Publikum, og det er ingen Nytte til at træffe den Slags Lovforanstaltninger overfor de mere eller mindre svigagtige og entreprenante handlende, naar man ikke er i Stand til paa en helt anden Maade at varetage Haandhævelsen deraf.

En Fare blev fremhævet af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) ved § 11. En Mand var blevet anklaget af en anden, som havde den Ulykke at være fremmed her i Landet. Men den danske Borger havde ingenting gjort, han blev frifundet, og Sagens Omkostninger blev ikke paalagt ham. Han har da ikke mere at beklage sig over, end enhver af os har det, hvis vi bliver anklaget, sigtet for en Misgerning, som vi ikke har begaaet. At engagere Landets første, dygtigste og derfor dyreste Advokat kunde vedkommende Mand ganske rolig lade være med, thi ligesom Statsmyndighederne varetager Anklagerens Tarv ved at beskikke en Aktor, saaledes vil der ogsaa blive beskikket en Defensor for den anklagede. Og naar denne ikke haver gjort noget og ikke er sig nogen Brøde bevidst, kan han nogenlunde trygt vente paa, at det offentlige gennem Politundersøgelsen og senere gennem Forhørene fremskaffer Beviser, og kan da være sikker paa at faa sin Ret. I den Henseende tror jeg derfor ikke, det er saa forfærdeligt. Paataaleretten maa jo ligge et Sted, den ligger her hos det offentlige, og at der i visse Tilfælde forlanges Paaklage af Organisationer eller private, som er forurettede, er ingenlunde noget nyt i vor Lovgivning. Jeg vil pege paa, at Jagtsager tages under offentlig Behandling paa Foranledning af den jagtberettigede. Naar, det kan være, at den, der bliver sat under Anklage, ikke er skyldig — hvad saa? Saa bliver han frikendt, saaledes gaar det os allesammen. Det hører dog til Undtagelserne, at man bliver dømt uskyldig. Men det er ikke nogen Undtagelse, at man kan foranledige Tiltale af en Mand efter en bestemt privat Paaklage. Vi maa lægge Mærke til, at denne private Paaklage selvfølgelig skal være ledsaget af nogle Bevisligheder, thi ellers bliver den meget hurtig lagt til Side allerede i Rettens første Møde. Jeg kan altsaa ikke udtale min Beklagelse over den omtalte Mand, men det glæder mig, at Landets første og dygtigste Advokat har haft en stor Sag og har faaet sin Klient, vor kære Landsmand, frifundet med Pauker og Trompeter. Det kan kun være en Glæde for dem begge to. Men jeg er villig til at behandle alle disse Spørgsmaal. Jeg

har før gjort det og gør det nu uden Lyst, for jeg ved ikke selv, hvorledes jeg skulde bære mig ad med at faa lavet en Lov med dette berømte Klip i Æselsørene. Men noget nærmere, end vi her er, kan vi nok komme det. Denne Lov spænder over saa meget, og den magter alt for lidt.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Maa jeg i Anledning af den Kritik, som det ærede Medlem, der nu talte (Alfred Christensen), underkastede mine Ytringer før, sige, at der dog er den væsentlige Forskel paa almindelige Justits-sager og det Forhold, jeg talte om, at den offentlige Myndighed, som dekretterer Aktion i Sager af den førstnævnte Art, vel i Almindelighed vil forstaa Sagen, medens den i de Sager, jeg taler om, ofte vil være ganske ude af Stand til at bedømme de tekniske Enkeltheder, som maatte foreligge. I den Sag, jeg taler om, har der ikke foreligget noget som helst af de Beviser, som det ærede Medlem talte om, og hvis de havde foreligget, vilde den Myndighed, som foreløbig skønner, være ganske ude af Stand til at bedømme Forholdet. Her trænges der, som jeg sagde før, til, at det skal være en sagkyndig Organisation, som skal bedømme, hvorvidt Paatale bør rejses, og ikke den første den bedste Dommer.

Det er for øvrigt et ganske ejendommeligt Forhold, at et Medlem, der ellers kritiserer Loven saa stærkt, paa dette Punkt er ganske overordentlig tilfreds, synes det mig, med, at man har udvidet det Misforhold, som maaske findes i Jagtloven, til nu ogsaa at angaa et andet Omraade. Naar man nu er saa tilbøjelig til fra mange Sider at tage reserveret paa Loven — det gjorde ogsaa jeg, for jeg har heller aldrig været særlig glad for den —, saa maa vi dog huske paa, at Lovforslaget, da Folketinget i sin Tid behandlede dette, gik uden Afstemning til anden Behandling og ved tredje Behandling blev vedtaget med 70 Stemmer, medens 6 stemte imod. Der er saaledes ikke ret mange Medlemmer i denne Sal, som kan sige sig fri for at have været med til at lade denne Lov komme til Verden. Og hvorfor er det sket? Det er, fordi Organisationer, der omfatter saa mange Medborgere, at de betyder noget i vort Samfund, har krævet at faa denne Lov, at vi ikke har turdet sidde deres Ønske overhørigt, men har gjort dette Forsøg.